

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شهرسازی ایران و کشورهای خاورمیانه با تاکید بر دوران معاصر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ناجی فرحانی صدر - دانشجوی دکتری تخصصی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی اهواز

سیدکیانوش لاری بقال - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی دزفول

خلاصه مقاله:

منطقه ای از آسیا را که به نام خاورمیانه یا آسیای جنوب غربی شناخته شده می‌تواند به دو بخش تقسیم نمود یکی بخش شمالی شامل ترکیه و ایران و دیگری بخش جنوبی شامل شبه جزیره عربستان. بخش شمالی را به یک گره زینتی تشبیه میکنند که مرکز آن در محاذات جنوب قفقاز واقع شده و طرف غربی یا چپ آن را آسیای صغیر در بر گرفته است. طرف خاوری یا راست گره مورد بحث را ایران فرا گرفته است. خاورمیانه از میانه قرن بیستم، مرکز توجه جهانی و شاید حساسترین منطقه جهان از نظر استراتژیکی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بوده است و مکان کشمکش های دراز مدت اعراب و اسرائیل است. خاورمیانه زادگاه ادیان مهمی چون یهودیت، مسیحیت، اسلام، و ادیان غیر ابراهیمی مثل دین زرتشتی، آیین مهر و مانوی است. تحولات معماری و شهرسازی در هر سرزمین بازتاب عوامل پسزمینه اجتماعی و سیاسی و فرهنگی آن به شمار می‌رود. از سوی دیگر دستیابی به درک صحیحی از جایگاه شهرسازی معاصر هر سرزمین در عرصه جهانی بدون شناخت از تحولات شهرسازی معاصر سرزمین هایی دارای اشتراکات فرهنگی، دینی، منطقه ای و سیاسی با آن سرزمین امکانپذیر نخواهد بود. لذا از همین رو در مقاله حاضر به بررسی تطبیقی شهرسازی ایران و کشورهای خاورمیانه با تاکید بر دوران معاصر خواهیم پرداخت. با توجه به تفاوت فرهنگ ها در کشورهای خاورمیانه مطالعه کشورهای خاورمیانه در 3 دسته کشورهای عربی، ترکیه و ایران صورت گرفته است که به توضیحات هر یک اشاره خواهد شد. این تحقیق به لحاظ محتوا تحقیقی کیفی به شمار می‌رود که اساس آن پژوهش تاریخی - تفسیری خواهد بود که به مقایسه تطبیقی میان شهرسازی ایران و کشورهای خاورمیانه با تاکید بر دوران معاصر انجام خواهد پذیرفت. با توجه به مطالعات انجام شده در مورد کشورهای خاورمیانه با تاکید بر دوران معاصر همواره این نکته حاصل میشود که از طرفی معماری مدرن در این کشورها به معنای واقعی خود ظهور نکرده است ولی در دهه های 50 و 60 تاثیرات مخرب خود را بر معماری و شهرسازی آن کشورها وارد ساخته است و با توجه به گرایش منطقه گرایی در این کشورها در دهه های 70 و 80 میلادی مباحث جهانی شدن با توجه به تفکرات پستمدرنیستی طلوع میکند و آنچه این کشورها در بازگشت به سنت و بوم رعایت کردهاند چیزی جز پوستهای بر روی ساختار مدرنیسم نیست و شاید علت این امر تفکر نادرست و برداشت غلط از پستمدرنیستی است که در غرب ظهور کرده و جایگاهی در معماری اسلامی کشورهای عربی ندارد. بررسیهای گذشته در سرزمینهای اسلامی، شهر اسلامی را شهری متفاوت نشان داده است.

کلمات کلیدی:

شهرسازی ایران، خاورمیانه، دوران معاصر، کشورهای عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927814>

